

alt det vaabendygtige Mandstabs. Dette beider jeg meget bestemt fastholdt, for at man ikke skal misjende Betydningen af vort hele Forslag. Det er isvrigt en Selvfølge, at den Bytning, som jeg i et Mindretalsforslag har omtalt, ikke aldeles directe kan anvendes, thi den gaaer endog ud paa at tillade, at man stiller for sig før Indtrædelse i Hæren, men det maatte ikke kunne blive Tilfældet efter vort Forslag. Som jeg før sagde, maa der gives en yderligere Bestemmelse derom, hvortil jeg paa et senere Stadium skal fremsætte Forslag, forsaavidt der bliver Anledning dertil, men jeg har kun villet fremhæve dette, for at man ikke skulde troe, at det er undgaaet min Opmærksomhed. § 2 gaaer altsaa blot ud paa at opretholde de aarlige Rigsdages fulde Indflydelse saavel paa det Mandstabs, der bliver at levere til Hæren, som ogsaa paa, i hvor lang Tid det skal indvæves, idet de dertil fornødne Midler skulle bevilges gennem de aarlige Finantslove. — §§ 3, 4 og 5 angaa enkelte Forhold, som vedkomme den Indfaldte ved hans første Indtrædelse i Hæren, og det vil blandt Andet sees af Slutningen af § 3, at man har tænkt paa ikke at yde Marschpenge til den Deel af Mandstabet, som boer indenfor 2 Miles Afstand fra Mødestedet. Smidstertidene dog nogle af Forslagsstillerne, at det maastee kunde være hensigtsmæssigere ikke at lade denne Bestemmelse gjælde, men at Alle bør have Marschpenge, selv om de have en kortere Afstand til Mødestedet, eller at i alt Fald Undtagelsen, hvis man vil gjøre en saadan for en vis Veilængde, bør være gjældende for Alle, saaledes at naar man f. Ex. bestemte, at Den, der ikke havde 3 Mil til Mødestedet, ikke skulde have Marschpenge, skulde Den, der har 10 Mil, kun have Marschpenge for 7 Mil. Denne Bestemmelse ønskes derfor modificeret af Flere, hvis den skulde komme til yderligere Behandling. — I § 4 er der foreskrevet en Dragt, hvori den værnepligtige Mand skulde møde. Vi have ikke været blinde for, at vi have behandlet dette Punkt med en stor, i det Enkelte gaaende Udforslighed; men det er steet, fordi vi vilde sikke den fattige Værnepligtige imod, at der skulde gøres for store Fordringer til hans

Alædebragt. En af de Grunde, hvorfor vi have indsat denne Bestemmelse, er den, at vi ønske, at Forholdet i det Hele taget maatte udvikle sig derhen til, at Borgerne kunde indtræde i Hæren umiddelbart i den Dragt, som er deres sædvanlige. Naar dette skete i den fulde Udstrækning, ville være Medlemmer af Thinget see, i hvilken Grad man kunde indskrænke Varedepotet, og ikke at tale om de store Tab, man naturligtvis maa lide ved dette, fordi Sagerne blive for gamle, og af og til maae fornyes, har der jo ogsaa tidligere fundet saa mange Misligheder Sted derved, hvilket det i og for sig er vanskeligt at forebygge, at det forekommer mig, at det ogsaa i den Henseende er ønskeligt, at den Dragt, der er foreskrevet, er en saadan, som efter vore Forhold kunde tjene til den sædvanlige Feltbragt, blot suppleret med en Vaabenrakke. Man opnaaer tillige derved et Gode, naar Mandstabet hjemsendes, thi, da den forrige Krig blev sluttet, ville være Herrer vistnok have været Vidner til det uhyggelige Syn, at vore Mænd, der kom hjem fra Felten, saa at sige vare nøgne. Jeg har seet Nogle, som ikke havde Andet end Underbuget og en islandsk Nattrøje, men man vilde blive fri for igjen at see vore Værnemænd gaae hjem i denne uanstændige Dragt, som man da var nødt til at lade dem gaae hjem i, naar man bestandig havde en saadan Dragt rede paa den Maade, her er foreskrevet. Jeg huffer nok, for hvilken Spot vore tappre Landsmænd vare Gjenstand i Marhuus, naar de stege i Vand fra Dampstøbet, begloede af preussiske Soldater; det er af det Slags Ting, man kan ønske at faae hindret for Fremtiden. Hvis Noget skulde finde, at det var besynderligt, at man vilde foreskrive Hvergarns-Buget og Skigt, som her er steet, siger jeg, at det ligeoverfor det Slags Scandaler, jeg har omtalt, er en Fortjeneste at have opstillet en Dragt, som man er vis paa vil være tilstede til enhver Tid, naar Manden skal udtræde af Hæren. — Et Par Medlemmer af dette Mindretal have meent, at der, forsaavidt en Mand ikke havde Raad til at anskaffe sig den foreskrevne Dragt, skulde ydes ham Hjælp dertil gennem hans Forsørgelsescommune, men dette Forslag har